

Дело C-452/23

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

19 юли 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

16 юни 2023 г.

Жалбоподатели:

Fastned Deutschland GmbH & Co. KG

Tesla Germany GmbH

Отвeтник:

Autobahn GmbH des Bundes

[...]

OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF (ВИСШ ОБЛАСТЕН СЪД
ДЮСЕЛДОРФ, ГЕРМАНИЯ)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

В производството по обжалване в областта на обществените поръчки

1. **Fastned Deutschland GmbH & Co. KG, [...]**

[...] Кьолн,

2. **Tesla Germany GmbH, [...]**

[...] Берлин,

Жалбоподатели,

[...],

срещу

Autobahn GmbH des Bundes [...],

[...] Берлин,

Ответник,

[...],

други участници в производството:

1. Autobahn Tank & Rast GmbH, [...] Бон,
2. Ostdeutsche Autobahntankstellen GmbH, [...] Берлин,

лица, конституирани като заинтересовани страни,

[...],

в съдебното заседание от 27 април 2023 г. Vergabesenat (съдебен състав по обществени поръчки) на Oberlandesgericht Düsseldorf [...]

определи:

[...].

Отправя до Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос относно тълкуването на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки:

Трябва ли член 72, параграф 1, буква в) от Директива 2014/24/ЕС да се тълкува в смисъл, че в приложното му поле попадат и обществени поръчки, които преди това са възложени извън обхвата на Директива 2014/24/ЕС на субект in house, но към датата на изменението на договора условията за пряко (in house) възлагане вече не са налице?

Мотиви:

I.

- 1 Ответникът е частноправна инфраструктурна организация, която е непрехвърлима собственост на Федерална република Германия. Bundesministerium für Verkehr und digitale Infrastruktur (Федерално министерство на транспорта и дигиталната инфраструктура, Германия) ѝ възлага, считано от 1 януари 2021 г., проектирането, строежа, експлоатацията, поддръжката, финансирането и управлението на активите на федералните автомагистрала. Финансовите средства, необходими за

изпълнението на задълженията ѝ, са ѝ предоставени от Федерална република Германия.

- 2 Част от автомагистралната мрежа са над 400 стопанисвани зони за почивка, на които се поддържат допълнителни съоръжения като бензиностанции и места за почивка. Първоначално допълнителните съоръжения се стопанисват от учреденото от Федерална република Германия през 1951 г. Gesellschaft für Nebenbetriebe der Bundesautobahnen mbH (GfN). През 1994 г. — преди планирана приватизация — това дружество е преименувано на Tank & Rast AG. С това първоначално не се изменя нищо в структурата на собствеността — единствен акционер е Федерална република Германия. Още в същата година Tank & Rast AG придобива Ostdeutsche Autobahntankstellengesellschaft mbH.
- 3 В периода от 1996 г. до 1998 г. — без процедура за конкурентно възлагане — Федерална република Германия сключва с Tank & Rast AG, което по онова време все още е собственост на държавата, около 280 действащи до днес договори за концесия относно експлоатацията на допълнителни съоръжения на федералните автомагистрала въз основа на нов образец на договор за концесия. Така концесионерът получава правото да изгради и експлоатира върху определен терен допълнително съоръжение, обслужващо интересите на участниците в движението по федералната автомагистрала. В замяна той трябва да плаща основана на оборота концесионна такса. Договорите за концесия включват оперативна концепция, която предвижда определен брой бензиноколонки и гишета за обслужване, както и място за почивка и обществени тоалетни. Допълнителното съоръжение трябва да е отворено 24 часа всеки ден. Срокът на договорите за концесия е до 40 години. Образецът на концесионния договор е публикуван в Официалния раздел на Verkehrsblatt (Официален вестник на Федералното министерство на транспорта и дигиталната инфраструктура) от 1997 г., № 226, стр. 825 и сл.
- 4 Считано от 1998 г., Tank & Rast AG е приватизирано чрез банка [...] в рамките на процедура за избор на инвеститор [...]. Процедурата за избор на инвеститор, в която участват около 50 заинтересовани лица от страната и чужбина, в крайна сметка води до споразумение с консорциум, включващ LSG Lufthansa Service Holding AG, Allianz Capital Partners GmbH и три дружества, управляващи инвестиционни фондове. Предприятията, част от консорциума, уведомяват Комисията на Европейските общности за планираното придобиване, която на 7 декември 1998 г. в съответствие с член 6, параграф 1, буква б) от Регламента за сливанията 4064/89/ЕИО посочва, че няма забележки (дело № IV/M.1361). Чрез промени в наименованието от Tank & Rast AG произлизат лицата, конституирани като заинтересовани страни в качеството им на настоящи концесионери.
- 5 След приватизацията, в периода от 1999 г. до 2019 г., на лицата, конституирани като заинтересовани страни, са възложени още около 80

концесии, от които според собствените им твърдения 19 са им възложени в рамките на една процедура за конкурентно възлагане. Следователно лицата, конституирани като заинтересовани страни, са настоящи концесионери на около 90 процента от всички допълнителни съоръжения.

- 6 Член 5, параграф 3, първо изречение от федералния германски Schnellladegesetz (Закон за бързото зареждане) от 25 юни 2021 г., приложим за чистите електрически превозни средства с батерии съгласно член 4 от Регламент 2018/858/ЕС, задължава ответника да предложи на притежателя на концесия за експлоатация на допълнително съоръжение с бензиностанция да поеме за своя сметка изграждането, поддръжката и експлоатацията на планираните на това място точки за бързо зареждане, доколкото това е необходимо и не противоречи на част 4 от Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (Закон срещу ограниченията на конкуренцията) (BGBl. 2021 I, стр. 2141 и сл.). Част 4 от Закона срещу ограниченията на конкуренцията съдържа германската правна уредба в областта на обществените поръчки. В изпълнение на тази определена му от закона задача на 28 април 2022 г. ответникът договаря с лицата, конституирани като заинтересовани страни, допълнение към съществуващите около 360 договора за концесия за поемането за собствена сметка на изграждането, поддръжката и експлоатацията на функционираща инфраструктура за бързо зареждане, което съдържа задължение за поддържане на определен за всяко място брой точки за зареждане.
- 7 Ответникът обявява изменението в *Официален вестник на Европейския съюз* от 6 май 2022 г., като обосновава липсата на процедура за конкурентно възлагане с член 132 от GWB. Осигуряването на инфраструктура за бързо зареждане станало необходимо като допълнителна услуга в рамките на договорите за концесия, което при сключването им още не можело да се предвиди (притурка към *Официален вестник на Европейския съюз*, обявление № 2022/S 089-245969).
- 8 Всеки от жалбоподателите експлоатира инфраструктура за зареждане на електрически превозни средства. На 20 май 2022 г. те искат започването на производство по обжалване, като твърдят, че съгласно член 135, параграф 1, точка 2 от GWB сключеното с лицата, конституирани като заинтересовани страни, допълнително споразумение е недействително, тъй като поръчката е възложена без предварително обявление в рамките на ЕС. Изменението не можело да се основе на член 132 от GWB. Той не бил приложим, тъй като съществуващите концесии не били възложени в рамките на процедура за конкурентно възлагане.
- 9 С решение от 15 юни 2022 г. (VK 2-54/22) втора Vergabekammer des Bundes (Федерална комисия по обществените поръчки, Германия) отхвърля исканията на жалбоподателите. Съгласно член 154, точка 3 от GWB разпоредбата на член 132 от GWB се прилага за съществуващи концесии. Изменението им с допълнителното споразумение от 28 април 2022 г. не било

съществено по смисъла на член 132, параграф 1 от GWB. Допълнителните съоръжения служели за зареждане на участниците в движението, което от функционална гледна точка при всички положения включвало и зареждането с електроенергия. Във всеки случай обаче изменението било допустимо съгласно член 132, параграф 2, първо изречение, точка 3 от GWB, защото необходимостта от инфраструктура за бързо зареждане не можела да се предвиди през 1998 г.

- 10 Жалбоподателите сезират Oberlandesgericht Düsseldorf с жалба срещу това решение на Федералната комисия по обществените поръчки. Изменение съгласно член 132, параграфи 1 и 2 от GWB било изключено, тъй като, както следвало от решението на Съда на Европейския съюз от 12 май 2022 г., Comune di Lerici (C-719/20, EU:C:2022:372), тази разпоредба не се прилагала по отношение на изменението на обществени поръчки, които първоначално са били възложени на субект in house без обявяване на процедура за конкурентно възлагане, а не в условията на конкуренция. Това важало в още по-голяма степен, когато първоначалната концесия е била възложена в противоречие с действащото тогава право в областта на обществените поръчки; пряко (in house) възлагане със знанието, че ще последва приватизация, било недопустимо.
- 11 Ответникът и лицата, конституирани като заинтересовани страни, смятат, че решението на Федералната комисия по обществените поръчки е законосъобразно. Несъществените изменения на обществени поръчки винаги били допустими. Член 72 от Директива 2014/24/ЕС, респ. член 132 от GWB се отнасяли само до съществените изменения. По отношение на тях тези членове се прилагали независимо от обстоятелствата по първоначалното възлагане. Според ответника и лицата, конституирани като заинтересовани страни, посоченото решение на Съда на Европейския съюз се отнася само до въпроса дали отпадането на условията за пряко (in house) възлагане налага обявяване на процедура за конкурентно възлагане, тъй като това е съществено изменение, което не е обхванато от никое от изключенията.

II.

- 12 Запитващата юрисдикция счита, че уважаването на жалбата зависи от отговора на преюдициалния въпрос. Ето защо преди постановяването на решение производството трябва да бъде спряно и да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз на основание член 267, първа алинея, буква б) и втора алинея ДФЕС. От значение за преюдициалното запитване са следните правни съображения:
- 13 [...]. Значение има единствено обстоятелството дали сключеното с лицата, конституирани като заинтересовани страни, допълнително споразумение е недействително съгласно член 135, параграф 1, точка 2 от GWB и следователно жалбата е основателна.

14 Съответните принципи са уредени в член 135, параграф 1, член 132, параграфи 1 и 2 и член 154, точки 3 и 4 от Закона срещу ограниченията на конкуренцията (наричан по-нататък „GWB“) от 26 юни 2013 г. (BGBl. 2013 I, стр. 1750 и сл.) в редакцията от 18 април 2016 г. (BGBl. 2016 I, стр. 203 и сл.), които в съответните си части гласят:

15 Член 135 от GWB Недействителност

(1) Обществената поръчка е изначално недействителна, когато възлагащият орган:

1. [...]

2. е възложил поръчката без предварително обявяване в *Официален вестник на Европейския съюз*, ако законът не позволява това,

и това нарушение е установено в рамките на производство по обжалване.

(2) Недействителността, посочена в параграф 1, може да бъде установена само ако е изтъкната в производство по обжалване в рамките на 30 календарни дни, след като възлагащият орган е информирал съответните оференти и кандидати за сключването на договора, но не по-късно от шест месеца след сключването на договора. Ако възложителят е обявил възлагането на поръчката в *Официален вестник на Европейския съюз*, срокът за изтъкване на недействителността е 30 календарни дни след публикуване на обявлението за възлагане на поръчката в *Официален вестник на Европейския съюз*.

16 Член 132 от GWB Изменение на договорите за поръчка през техния срок на изпълнение

(1) Съществени изменения на договор за обществена поръчка през неговия срок на изпълнение налагат провеждането на нова процедура за възлагане. Съществени са измененията, които правят договора за обществена поръчка съществено различен от първоначално сключения.
[...]

(2) Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, изменението на договор за обществена поръчка без провеждане на нова процедура за възлагане е допустимо, ако:

[...]

(3) необходимостта от изменение е предизвикана от обстоятелства, които добросъвестен възлагащ орган не би могъл да предвиди, и изменението не променя цялостния характер на поръчката [...].

В случаите, предвидени в първо изречение, точки 2 и 3, увеличението на цената не може да превишава с повече от 50 % стойността на първоначалния договор за поръчка.

17 Член 154 от GWB Други приложими разпоредби

Освен това по отношение на възлагането на концесии [...] се прилагат *mutatis mutandis* следните разпоредби:

[...]

3. Член 131, параграфи 2 и 3 и член 132 [...],

4. Членове 133—135, [...].

18 Запитващата юрисдикция счита, че при допълването на съдържанието на почти всички договори за концесия са изпълнени условията за прилагане на член 132, параграф 2, точка 3 от GWB, защото при сключването на договорите в периода от 1996 г. до 1998 г. възлагащият орган при всички положения не е могъл да предвиди, че ще възникне необходимост от инфраструктура за бързо зареждане на местата за почивка на федералните автомагистрала и ще бъде предвидено законово задължение за изграждането ѝ, както и защото изменението не променя цялостния характер на концесиите на допълнителните съоръжения. Освен това увеличението на цената не превишава с повече от 50 % стойността на първоначалния договор за поръчка.

19 За запитващата юрисдикция обаче не е ясно дали член 132, параграф 2, точка 3 от GWB, който транспонира в националното право член 72, параграф 1, буква в) от Директива 2014/24 и който следователно трябва да се тълкува в съответствие с Директивата, се прилага и по отношение на договори, които са сключени извън приложното поле на уреденото в част 4 от GWB право в областта на обществените поръчки със субект *in house* на възлагащия орган, но към датата на изменението на договора критериите за пряко (*in house*) възлагане вече не са изпълнени, тъй като понастоящем 100 % от капитала на концесионера е притежаван от частни инвеститори.

20 Горното обаче е от значение за произнасянето, тъй като според запитващата юрисдикция допълнителното споразумение представлява съществено изменение по смисъла на член 132, параграф 1, първо изречение от GWB. Следователно е решаващо дали ответникът и лицата, конституирани като заинтересовани страни, са могли — на основание член 132, параграф 2, първо изречение, точка 3 във връзка с член 154, точка 3 от GWB — да допълнят съществуващите между тях договори за концесия, възложени без обявяване на процедура за конкурентно възлагане, без да провеждат нова процедура за възлагане за целите на поемането за собствена сметка на изграждането, поддръжката и експлоатацията на функционираща инфраструктура за бързо зареждане, тъй като в този случай законът

позволява възлагане на поръчката по смисъла на член 135, параграф 1, точка 2 от ГВБ без предварително публикуване на обявление в *Официален вестник на Европейския съюз*.

- 21 Запитващата юрисдикция счита, че формулировката на член 72 от Директива 2014/24 не е достатъчно ясна. Действително в член 72, параграф 1, първо изречение, параграф 2 и параграф 5 става въпрос за провеждането на „нова процедура за възлагане на обществена поръчка“. В член 72, параграф 1, буква б) е използвана формулировката „възложени с първоначалната поръчка“, а в параграф 4, буква а) — „първоначалната процедура за възлагане на обществена поръчка“. В свързаното с член 72, параграф 1, буква в) от Директива 2014/24 съображение 109 от нея също се посочва, че е необходима известна степен на гъвкавост за адаптиране на поръчката към непредвидими обстоятелства без провеждането на „нова процедура за възлагане на обществена поръчка“. Съгласно обичайната употреба може да става въпрос за „нова“ процедура, ако е имало „стара“, респ. „първоначална“ процедура. Освен това понятието „процедура за възлагане на обществена поръчка“ в контекста на Директива 2014/24 би могло да означава, че в случая става въпрос за формална процедура съгласно разпоредбите на Директива 2014/24. Това обаче не е задължително. Възлагането на субект in house също може да се разбира като възлагане на поръчка (пряко (in house) възлагане), а периодът до възлагането — като процедура.
- 22 Според запитващата юрисдикция от досегашната практика на Съда на Европейския съюз също не може да се направи категоричен извод. Така, в две решения Съдът на Европейския съюз прилага принципите си за последващи изменения на договори спрямо договори, които са били сключени в момент, когато общностното право все още не е било приложимо. В основополагащото си решение от 19 юни 2008 г., *presstext* (С-454/06, ЕУ:С:2008:351), той не само развива принципите относно това кога дадено изменение в клаузите на обществена поръчка, направено през периода на действие на последната, следва да се счита за ново възлагане на обществена поръчка, но и счита тези принципи за приложими по отношение на договор за поръчка, сключен преди присъединяването на Република Австрия към Европейския съюз, за който следователно по онова време все още не са се прилагали изискванията на общностното право (решение от 19 юни 2008 г., *presstext*, С-454/06, ЕУ:С:2008:351, т. 28, 34—37). В рамките на производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу Италианската република във връзка с удължаването на срока на съществуваща концесия за строителство, възложена през 1969 г., т.е. преди приемането на правилата на Съюза в тази област, Съдът на Европейския съюз изяснява, че приложимото законодателство на Съюза е законодателството, което е в сила към датата на изменението на договора, и обстоятелството, че сключването на първоначалния договор за концесия предхожда приемането на правилата на Съюза в тази област, не оказва влияние (решение на Съда от 18 септември 2019 г., Комисия/Италия, С-526/17, ЕУ:С:2019:756, т. 60).

- 23 Горното би могло да се разбира в смисъл, че за приложимостта на принципите за последващи изменения на договори без провеждане на (нова) процедура за възлагане на обществена поръчка, които понастоящем са уредени в член 72 от Директива 2014/24, не е от значение начинът, по който е възложена първоначалната поръчка, по-специално дали в това отношение са били спазени принципите на недопускане на дискриминация, на равно третиране и на реална конкуренция. Подобен анализ би могъл да се подкрепя и от обстоятелството, че Съдът на Европейския съюз по принцип не счита за необходимо да се намесва в съществуващи правоотношения, установени за неопределено време или за дълъг срок, ако тези правоотношения са установени преди правилата на Съюза в това отношение да станат приложими (решение на Съда от 24 септември 1998 г., *Tögel*, C-76/97, EU:C:1998:432, т. 54, решение на Съда от 5 октомври 2000 г., *Matra-Transport*, C-337/98, EU:C:2000:543, т. 38).
- 24 В друг смисъл обаче е решението на Съда на Европейския съюз от 12 май 2022 г., *Comune di Lerici* (C-719/20, EU:C:2022:372). С решение, изрично квалифицирано като „пряко (in house) възлагане“, италианската община Леричи възлага управлението на пълния цикъл на битовите отпадъци в тази община на дружество, чиито акционери са изключително общини, сред които и самата тя. Впоследствие това дружество изпада във финансови затруднения и е придобито от котираното на борсата IREN SpA, което продължава да управлява поверените услуги. Съдът на Европейския съюз приема, че това е недопустимо изменение на договора. Според него от текста на член 72, параграф 1 от Директива 2014/24 следва, че приложното му поле е ограничено до хипотезата, при която правоприемникът на първоначалния изпълнител продължава изпълнението на обществена поръчка, която е предмет на първоначалната процедура за възлагане в съответствие с изискванията на Директивата, сред които е спазването на принципите на равно третиране, на недопускане на дискриминация и на реална конкуренция между икономическите оператори. Според Съда в подкрепа на това тълкуване е член 72, параграф 4 от Директивата, по силата на който изменение на поръчката се счита за съществено, когато въвежда условия, които, ако бяха включени в първоначалната процедура за възлагане на обществена поръчка, биха позволили допускането на други кандидати, различни от първоначално подбраните, или приемането на оферта, различна от първоначално приетата, или биха привлекли повече участници в процедурата за възлагане на обществена поръчка, а също и целта за отваряне на обществените поръчки за възможно най-широка конкуренция, която цел се преследва от директивите в тази област не само в интерес на икономическите оператори, но и на възлагащите органи. Следователно според Съда изменение на изпълнителя като разглежданото по главното производство не попада в приложното поле на член 72 от Директива 2014/24, тъй като разглежданата по главното производство обществена поръчка първоначално е била възложена пряко на субект in house, без обявяване на процедура за конкурентно възлагане (решение от 12 май 2022 г., *Comune di Lerici* (C-719/20, EU:C:2022:372, т. 41—43).

- 25 Това би могло да подкрепи схващането за пълно изключване от приложното поле на член 72 (а оттам и на релевантната в разглеждания случай разпоредба на член 72, параграф 1, буква в) от Директива 2014/24) на поръчки, които първоначално са били възложени на субект *in house*, ако към датата на изменението на договора условията за пряко (*in house*) възлагане вече не са налице.
- 26 Всъщност основната цел на обществените правила в областта на обществените поръчки е да се осигури свободното движение на услуги и ненарушаването на конкуренцията във всички държави членки. С оглед на постигането на тази двойна цел общественото право прилага по-конкретно принципа на недопускане на дискриминация, основана на националност, принципа на равно третиране на оферентите и произтичащото от това задължение за прозрачност (решение от 19 юни 2008 г., *pressetext*, C-454/06, EU:C:2008:351, т. 31 и 32, решение от 12 май 2022 г., *Comune di Lerici*, C-719/20, EU:C:2022:372, т. 42). Преследваната цел да се осигури възможно най-широка конкуренция в областта на обществените поръчки, обаче не би била постигната, ако изменението на пряко (*in house*) възложена поръчка през срока на изпълнение е възможно без нова процедура за възлагане, въпреки че условията за пряко (*in house*) възлагане вече не са изпълнени. В нито един момент не би било възможно други оференти и кандидати да получат поръчката — нито първоначалната поръчка, тъй като Директивата относно обществените поръчки не е била приложима, нито в случай на съществено изменение на договора, тъй като то би било обхванато от член 72, в случая член 72, параграф 1, буква в) от Директива 2014/24/ЕС.
- 27 Въпреки това според запитващата юрисдикция не е напълно ясно дали Съдът на Европейския съюз действително е искал да ограничи в този смисъл приложното поле на член 72, параграф 1. Например съображенията му могат да се разбират и в смисъл, че макар при първоначално пряко (*in house*) възлагане на обществена поръчка член 72, параграф 1 по принцип да е приложим, спорната промяна на изпълнителя не изпълнява уредените в член 72, параграф 1, буква г), точка ii) от Директива 2014/24 условия, съгласно които тази смяна не може да води до друго съществено изменение на договора за поръчка.
- 28 Така Съдът на Европейския съюз счита, че тълкуването му се потвърждава не само от разпоредбата в член 72, параграф 4, но посочва също така, че продължаването от IREN SpA на изпълнението на обществената поръчка по главното производство трябва да се разглежда като произтичащо от изменението на основно условие по поръчката, изискващо конкурентно възлагане (решение от 12 май 2022 г., *Comune di Lerici*, C-719/20, EU:C:2022:372, т. 42 и 50). Изменението на основно условие по поръчка обаче следва да се приравни на съществено изменение на поръчката, до което съгласно член 72, параграф 1, буква г), точка ii) промяната на изпълнителя не трябва да води.

- 29 Идеята за приложимост на член 72, параграф 1, буква в) по отношение на поръчки, първоначално възложени пряко без процедура за конкурентно възлагане, би могла да се подкрепи и от обстоятелството, че с оглед целта на общественото право (вж. т. 26) не би следвало да се прави разлика дали поръчката е възложена извън обхвата на Директива 2014/24, защото става въпрос за пряко (in house) възлагане на обществена поръчка, или при сключването на първоначалния договор общественото право изобщо не е било приложимо.
- 30 Според запитващата юрисдикция обаче е без значение дали първоначалното възлагане на концесията на лицата, конституирани като заинтересовани страни, преди планираната приватизация е в съответствие с правото в областта на обществените поръчки или дали приватизацията от страна на тези лица от 1998 г. представлява съществено изменение на концесионните договори, доколкото в това отношение определеният при транспониране на член 2e, параграф 1, буква б) от Директива 89/665/ЕИО шест месечен срок по член 135, параграф 2 от GWB отдавна е изтекъл.
- 31 Смисълът на този преклузивен срок да се гарантира правната сигурност след изтичането на разумни минимални срокове, би бил засегнат, ако при всяко следващо изменение съответствието на първоначалното възлагане или на предходни изменения с правото в областта на обществените поръчки можеше да се поставя под въпрос и след изтичането на тези срокове. Общият принцип на правна сигурност не допуска контрол върху законосъобразността на възлагането или изменението на обществена поръчка след изтичането на предвидения преклузивен срок (решение от 26 март 2020 г., Hungeod Közlekedésfejlesztési, C-496/18, EU:C:2020:240, т. 102).
- 32 Ето защо според запитващата юрисдикция поставеният преюдициален въпрос има значение за решаването на спора. Тя не вижда възможност за произнасяне по спора от друга правна гледна точка, без да е налице отговор на този въпрос.

[...]